

آذر

سیلاب‌ها در افغانستان همواره تبدیل به فاجعه انسانی می‌شود و سالانه صدها نفر را بی‌رحمانه به کام مرگ می‌فرستد. امسال نیز شدیدتر از گذشته سیلاب در کامدیش نورستان به جان مردم افتاد و همچون اژدها مردم را بلعیدند. این هولایی طبیعی -سیلاب‌ها- در جامعه استعمارزده، بنیادگرایی زده، جنگ‌زده و غرق در فساد و عقب‌مانده‌گی بیشتر از هر جایی دیگر جهان، زندگی مردم را نابود می‌سازد.

باران شدید، ۴ شنبه شب، ۶ اسد در یک از روستاهای ولسوالی کامدیش موسوم به «میردیش» ساعت‌ها به طول انجامید و بر اثر آن ۱۱۳ تن به شمول زنان و کودکان کشته و ده‌ها تن دیگر نیز زخمی شدند. در اثر این سیلاب حدود ۱۷۳ خانه زیر آب شده و اجساد کشته شده‌ها توسط خود مردم محل از زیر آوارهای سنگ و گل‌ولای بیرون کشیده شدند. به گفته سخنگوی «وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث»، حدود ۱۴۰ تن دیگر در این سیلاب ناپدید شده‌اند. گفته می‌شود در پی جاری شدن سیلاب ۱۱ هزار جریب زمین، ۱۰ آسیاب، ۲ باب مسجد، ۱۰ باب دکان، ۵۰ بند کوچک برق، ۶ پل هوای همراه با پل عمومی میردیش با ۱۲ کیلومتر سرک نیز تخریب شده است.

در همچو موارد مردم توقع دارند، خانواده‌های قربانیان توسط ارگان‌های و نهادهای رژیم یاری شوند و قبل از وقوع حوادث طبیعی، آمادگی برای نجات مردم باید وجود داشته باشند، تا سیلاب‌ها منجر به چنین فاجعه انسانی نشود؛ ولی رژیم دست‌نشانده غرق در فساد در ورشکستگی کامل به سر می‌برد و کمترین توان رسیده‌گی به مردم آسیب‌دیده را ندارد.

روز گذشته ۱۱ اسد تمیم عظیمی سخنگوی وزارت در امور مبارزه با حوادث در گفتگو با بلوچ نیوز گفت: «افراد ما با وجود ارتباط با طالبان و موافقه آن‌ها، هنوز نتوانسته است، کمک‌هایش را به خانواده‌های قربانیان برساند.» چند روز قبل والی نورستان نیز به رسانه‌ها گفته بود که حضور گروه طالبان در ساحه، روند کمک‌رسانی دولت و نهادهای کمک‌رسان را با مشکل روبه‌رو کرده‌اند.

تقریباً یک هفته می‌شود به خاطر حضور طالبان -فقط تیم‌های امدادی صلیب سرخ- هیچ نیروی کمکی دیگر در ساحه وجود ندارد و مردم محله بدون کمترین حمایت به امان خدا رها شده‌اند. تنها نیروهای مردمی محل هستند که روز و شب نمی‌شناسند، جنازه‌ها را از زیر گل‌ولای بیرون می‌کشند و به خانواده‌های آسیب‌رسیده کمک می‌کنند. علاوه بر این فعالین اجتماعی ولسوالی کامدیش با آگاهی از ناکارآمدی رژیم، خودشان دست به کار شده و در ارتباط به مهاجرین کشورهای خارجی شان تلاش دارند تا به این مردم متضرر کمک مالی جمع‌آوری کنند.

حمزه نورستانی یک از باشنده‌گان محل که از نزدیک شاهد وقوع این فاجعه بود، می‌گوید مردم در بدترین شرایط بدون آب، غذا و سرپناه به سر می‌برند، ولی رژیم همواره به مردم دورغ می‌گوید و هیچ اهمیت برای مردم نورستان قایل نیست، اگر واقعا راست می‌گویند مردم محل خودشان می‌توانند با طالبان برای انتقال کمک‌های دولتی زمینه‌چینی کنند.»

از جانب دیگر طالبان با نشر اعلامیه گفته‌اند که آنان با مردم کمک می‌کنند و مدعی شده که کمیسیون مالی آنان برای سیل‌زدگان کمک مالی هم در نظر دارد. اما واقعیت این است که گروه طالبان یک از عوامل بریادی مردم و ویرانی مملکت است و کمک‌های اندک آنان هیچ درد مردم را مداوا نمی‌کنند. رژیم دست‌نشانده و گروه ارتجاعی طالبان تحت هدایت باداران خارجی شان مسبب اصلی فاجعه انسانی و ویرانگری کنونی جامعه ماست.

نورستان این ولایت زیبا و سبز از ولایت‌های هم‌مرز با پاکستان است. این ولایت به ولایت‌های کنر، لغمان، پنجشیر و بدخشان وصل است. در ماه‌های اخیر شعله‌های جنگ ارتجاعی میان گروه طالبان و رژیم دست‌نشانده به ولسوالی‌های نورستان نیز رسیده‌اند و هر روزه افزون‌تر می‌شود. در آخرین

مورد ولسوالی «برگ‌متال» به دست طالبان افتید که در اثر این جنگ زیان‌های مالی و جانی بسیاری به مردم وارد شده، ده‌ها خانواده به ولایت‌های همجوار آواره گردیدند. در جریان این جنگ ویرانگر ارتجاعی یک تعداد از ولسوالی‌های دیگر این ولایت مانند، وایگل و نواگرام گواه درگیری‌های شدید میان گروه ارتجاعی طالبان و رژیم دست‌نشانده بوده‌اند. یکی از نمایندگان نورستان در پارلمان رژیم بعد از سقوط ولسوالی برگ‌متال در صحبت با شبکه‌ی تلویزیونی «طلوع نیوز» گفت، در صورت که ولسوالی کامدیش نیز مانند ولسوالی برگ‌متال سقوط کند، تمام ولایت نورستان و ولایت‌های همجوار به خطر جدی مواجه خواهند شد، زیرا به دلیل معبر و پل ارتباطی میان کامدیش و پاکستان طالبان می‌تواند خود را تجدید قوا کنند.

در شرایط دشوار کنونی مردم همچون چوب سوخت برای طرفین جنگ مورد سواستفاده قرار می‌گیرند و نفرت از طالبان و برخورد جنایت‌کارانه طالبان علیه مردم و زنان یک بخش از جامعه را ناگذیر در دفاع و صف حمایت از رژیم دست‌نشانده قرار داده است. سیلاب، خشک‌سالی، کرونا و فقر در این شرایط جنگ ارتجاعی میان رژیم دست‌نشانده و گروه ارتجاعی طالبان، مردم افغانستان را تحت فشار مضاعف و چندین‌گانه قرار داده‌اند. مصایب و درد رنج مردم افغانستان تحت نظام طبقاتی و ارتجاعی مانند «جمهوری اسلامی» و «امارت اسلامی» راه‌حل ندارد. اتحاد و همبستگی مردم تحت هدایت و رهبری حزب پیشاهنگ پرولتری است که می‌تواند به تمام این گونه نظام‌های ضدانسانی پایان دهد. پایان دادن به رنج و درد و مصیب توده‌ها بدون پایان دادن به نظام‌ها و رژیم‌های ضدانسانی ممکن نیست.